

วัยก่อนเรียน (อายุ 3-6 ปี)

ในวัยนี้เด็กจะมีความเข้าใจภาษาดีกว่าการพูด แต่ในการพิพูดยังคงต้องเน้นทักษะทั้ง 2 ด้านไปพร้อมๆ กัน

○ ด้านความเข้าใจภาษา

การฝึกเน้นในเรื่องความจำจากการฟัง และการทำตามคำสั่ง ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานสำหรับเด็กในวัยเรียนต่อไป นอกจากนั้นยังเน้นสอนความเข้าใจในเรื่องความคิดรวบยอดของลิงต่างๆ เช่น สี รูปทรง ตำแหน่ง เป็นต้น

○ ด้านการพูด

การฝึกเน้นการพูดเป็นประโยชน์ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เช่น การทักทาย การตอบคำถาม ในวัยนี้เริ่มต้องมีการแก้ไขการพูดไม่ชัด แต่จะทำร่วมไปกับการบริหารอวัยวะในช่องปาก และให้กิจกรรมเพื่อเพิ่มความแข็งแรง และการทำงานประสานกันของกล้ามเนื้อในช่องปาก

วัยเรียน (อายุ 6-12 ปี)

ในวัยนี้นักแก้ไขการพูดต้องทำงานร่วมกับครูในชั้นเรียนเพื่อวางแผนโปรแกรมการฝึก

○ ด้านความเข้าใจภาษา

ความเข้าใจภาษาของเด็กวัยนี้ จะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่โรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ เช่น การทำตามคำสั่งร่วมกับกลุ่มเพื่อน การทำตามภาระเบี่ยงของโรงเรียน การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และการใช้ความคิดวิเคราะห์หาเหตุผล ซึ่งจะมีความยากและซับซ้อนมากขึ้น

○ ด้านการพูด

เน้นการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ เนื่องจากเด็กต้องใช้ภาษาในการสนทนากับกลุ่มเพื่อน และมีปฏิสัมพันธ์กับครู สามารถเล่าเรื่อง ถ่ายทอดประสบการณ์ ที่ตนเองพบได้ นอกจากนั้นการพูดให้ชัด พูดให้คนอื่นฟังเข้าใจ เป็นเป้าหมายสำคัญอันหนึ่งสำหรับการฝึกพูดในเด็กวัยเรียนด้วย

การฝึกพูด เก็บกลุ่มอาการดาวน์

สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต
กระทรวงสาธารณสุข

เด็กกลุ่มอาการดาวน์ จะมีปัญหาในการใช้ภาษา มักพูดช้า และพูดไม่ชัด มีการทำงานของกล้ามเนื้ออ่อนนิ่ม โดยทั่วไปเด็กจะพูดได้ เมื่ออายุประมาณ 2 ปี ถึง 2 ปีครึ่ง

ปัญหาด้านภาษาและการพูด ของเด็กกลุ่มอาการดาวน์

- พัฒนาการด้านการพูดมักช้ากว่าความเข้าใจภาษาและสติปัญญา
- พูดไม่ชัด
- พูดไม่ค่อยง
- ใช้วลีลั้นๆ ในการสนทนาก

สาเหตุที่ทำให้เด็กกลุ่มอาการดาวน์ มีความผิดปกติทางการพูด

- มีความผิดปกติทางการได้ยิน
- ภาวะกล้ามเนื้ออ่อนนิ่มซึ่งทำให้มีผลต่อการทำงานของกล้ามเนื้อปากและลิ้น
- ความบกพร่องทางสติปัญญา
- มีช่องปากขนาดเล็ก
- มีลักษณะการตอบฟันผิดปกติ
- การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อไม่สัมพันธ์กัน ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อที่ช่วยในการเปล่งเสียงพูด

การฝึกพูด

โปรแกรมการฝึกพูดสำหรับเด็กกลุ่มอาการดาวน์ จะต้องออกแบบเฉพาะบุคคลโดยนักแก้ไขการพูด จะเป็นผู้ประเมินความสามารถในการสื่อสารของเด็ก และให้คำแนะนำ รวมทั้งช่วยกระตุ้นและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่จะสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่อยู่ใกล้ชิด กับเด็ก มีส่วนสำคัญในการส่งเสริม

ความสามารถด้านภาษา และการพูดของเด็กอย่างมาก เนื่องจากภาษาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน ที่ต้องมีการกระตุ้น และส่งเสริมอยู่ตลอดเวลา

เด็กแต่ละคนจะได้รับโปรแกรมการฝึกพูดที่แตกต่างกันไปตามวัย โดยมีเป้าหมายที่สำคัญที่สุด คือ ช่วยให้เด็กสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัยการก้าวเดินวัยเตาะแตะ: (อายุ 0-3 ปี)

ในวัยนี้ครอบครัวจะมีส่วนร่วมอย่างมากในการฝึกพูด เพราะส่วนใหญ่เด็กจะอยู่กับครอบครัว

การฝึกพูดจะเน้น

- การพัฒนาทักษะการมอง การฟัง และการสัมผัส
- ฝึกบริหารอวัยวะที่ใช้ในการพูด เช่น ริมฝีปาก ลิ้น
- ฝึกเลียนแบบการออกเสียงต่างๆ
- ฝึกพูดคำเดี่ยว จนถึงพูดเป็นวลี 2-3 พยางค์